

30.1.2015

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά αριθ. 2170/2013, της Β.Α-Ρ., ισπανικής ιθαγένειας, σχετικά με την μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων

1. Περίληψη της αναφοράς

Η αναφέρουσα αντιμετωπίζει προβλήματα όσον αφορά την μεταφορά των συνταξιοδοτικών της δικαιωμάτων από την Γαλλία στην Ισπανία. Επιθυμεί να πληροφορηθεί εάν η γαλλική της σύνταξη είναι δυνατόν να υποβληθεί σε φορολογία στην Ισπανία εάν πρόκειται για δημόσια σύνταξη. (Το υπόλοιπο της αναφοράς δεν είναι ευκρινές)

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 5 Σεπτεμβρίου 2014. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 216, παράγραφος 6, του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 30 Ιανουαρίου 2015

Παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η αναφέρουσα λαμβάνει και ισπανική και γαλλική σύνταξη γήρατος. Επιθυμεί να γνωρίζει πρώτον εάν ο υπολογισμός της ισπανικής σύνταξης είναι σωστός και, δεύτερον, εάν η γαλλική σύνταξη υπόκειται σε φορολογία στην Ισπανία.

Ως προς το πρώτο σημείο, η αναφορά δεν είναι ευκρινής, κι έτσι η Επιτροπή δεν μπορεί να το σχολιάσει.

Ως προς το δεύτερο σημείο, στο παρόν στάδιο εξέλιξης του δικαίου της Ένωσης, είναι μικρή η εναρμόνιση στο πεδίο της άμεσης φορολογίας η οποία εμπίπτει ουσιαστικά στην

αρμοδιότητα των κρατών μελών. Συνεπώς, και κατ' αρχήν, η Ισπανία είναι ελεύθερη να φορολογήσει τις γαλλικές συντάξεις που λαμβάνουν πρόσωπα διαμένοντα στο έδαφός της.

Κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, ωστόσο, τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν τις βάσει της ευρωπαϊκής νομοθεσίας υποχρεώσεις τους. Συγκεκριμένα, τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να εισάγουν διακρίσεις με κριτήριο την εθνικότητα ή να εισάγουν και να συντηρούν διακρίσεις εναντίον υπηκόων άλλων κρατών μελών οι οποίοι ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας τους βάσει της Συνθήκης λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για τον περιορισμό ή την αποτροπή διπλής φορολογίας, τα κράτη μέλη έχουν εν γένει συνάψει διμερείς συμφωνίες, των οποίων η ερμηνεία και εφαρμογή δεν διέπονται από την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Επομένως, ως προς το δικαίωμα επιβολής φόρου επί των γαλλικών συντάξεων, τα άρθρα 18 και 19 της συμφωνίας μεταξύ Γαλλίας και Ισπανίας για την αποφυγή διπλής φορολογίας, που υπεγράφη στη Μαδρίτη στις 10 Οκτωβρίου 1995¹ (DCT) ορίζουν το κράτος που είναι αρμόδιο να φορολογήσει τις συντάξεις. Επομένως, οι συντάξεις που καταβάλλονται από τη Γαλλία² σε πρόσωπο για τις υπηρεσίες που παρείχε στη Γαλλία³ υπόκεινται σε φόρο μόνο στη Γαλλία. Όμως, οι συντάξεις αυτές υπόκεινται σε φόρο μόνο στην Ισπανία εάν ο ενδιαφερόμενος κατοικεί στην Ισπανία και είναι ισπανικής εθνικότητας χωρίς να είναι ταυτόχρονα και Γάλλος πολίτης. Όλες οι άλλες γαλλικές συντάξεις που καταβάλλονται σε κατοίκους Ισπανίας λόγω παρελθούσης απασχόλησης υπόκεινται σε φόρο μόνο στην Ισπανία.

Συμπέρασμα

Βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, η αναφορά δεν δείχνει καμία κακή εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας στη συγκεκριμένη ατομική περίπτωση.

Εάν η αναφέρουσα εκτιμά πως οι διατάξεις της σύμβασης (DTC) εφαρμόστηκαν λάθος, επί πλέον των εθνικών μέσων προσφυγής που διαθέτει, μπορεί να εκκινήσει και τη διαδικασία αμοιβαίας συμφωνίας που προβλέπεται στο άρθρο 26 της σύμβασης.

¹ Σύμβαση μεταξύ Γαλλικής Δημοκρατίας και Βασιλείου της Ισπανίας για να αποφεύγεται η διπλή φορολογία και να αποτρέπεται η φοροδιαφυγή και η φορολογική απάτη στο φόρο εισοδήματος και στο φόρο μεγάλης περιουσίας (μαζί ένα πρωτόκολλο). Η Γαλλία επικύρωσε τη σύμβαση με το Νόμο 97-206 της 10 Μαρτίου 1997. Η σύμβαση δημοσιεύθηκε επίσης στην Ισπανία, στην Επίσημη Εφημερίδα (BOE) αριθ. 140 της 12 Ιουνίου 1997, σελίδες 17982 έως 17993.

² Εδαφική οντότητα ή άλλα γαλλικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, είτε απευθείας είτε μέσω ταμείων τους.

³ Προς την εν λόγω οντότητα ή το εν λόγω νομικό πρόσωπο.